

RUBIËNNE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verskillende herleidingen zijn mogelijk:

- 1] Afgeleid van Roberta, vrouwelijke vorm van oorspronkelijk samengestelde Germaanse naam:
 - 1.1] 'Ro-' is een verbastering van 'roem';
 - 1.2] '-berta' is een vervrouwelijkte vorm van '-precht' of '-bert' = 'stralend' of 'schitterend' (vgl. ons woord 'pracht');
De naam betekent dus: 'stralend van roem' of 'roemvol stralend'.
- 2] Vooral in het Engelse taalgebied kan het ook een variant zijn van Rubina = de edelsteen 'robijn', afkomstig van het Latijnse woord 'rubinus', dat op zijn beurt weer voortkomt uit 'rubeus' = 'rood'.
In het Engels worden edelgesteenten wel meer als voornaam gebruikt: vgl. 'Pearl', 'Emerald').

*

Rubetha van Keulen, Duitsland; martelares met Ursula & 11000 maagden; † ca 453.

Feest 21 oktober.

Volgens de gebedsvisionen van de H. Herman-Jozef van Steinfeld maakte er een Rubetha deel uit van de 11000 maagden die tot het gezelschap van de heilige Ursula zouden hebben behoord.

De legende vertelt, dat Ursula een Normandische of Bretonse prinses was, die ten huwelijk werd gevraagd door een Saksische prins, woonachtig in Brittannië (vgl. Angel-Saksen). Zij stemde erin toe op voorwaarde dat hij zich tot Christus zou bekennen, en dat zij met haar vriendinnen eerst een pelgrimstocht naar Rome mocht maken.

Zo ging zij op weg met elfduizend gezellinnen; daarbij voegde zich een aantal ridders en edelen die megingen als lijfwachten van de vrouwen. Zij togen naar de paus, Cyriacus geheten. Deze was zo onder de indruk van het enthousiasme dat de jonge vrouwen uitstraalden, dat hij de stoel van Petrus achterliet en zich in haar gevolg schaarde. Zijn voorbeeld werd weer gevolgd door talloze andere kerkelijke geestelijken en religieuzen. De achterblijvende Romeinse prelaten waren zo verbolgen dat zij Cyriacus' naam uit alle boeken en kronieken schrapten; nergens mocht hij nog aangetroffen worden. Hoe grondig dat is gebeurd, blijkt uit het feit dat ons uit de geschiedenis geen paus Cyriacus bekend is. De aanstaande bruidegom van Ursula werd door een engel gewaarschuwd dat zij hem nabij Keulen tegemoet zou komen. Zij op haar beurt kreeg dezelfde boodschap te horen. Maar toen ze te Keulen arriveerden, waren daar juist de troepen van de heidense Hunnen gelegerd. Hun aanvoerder, Attila, begeerde nu de wonderschone Ursula als vrouw. Maar zij weigerde. Om haar tot andere gedachten te brengen, liet hij alle maagden doodschieten. Tenslotte beloofde hij Ursula dat hij haar zou sparen, als zij zijn vrouw wilde worden. Zij was inderdaad beeldschoon. Maar zij bleef hardnekkig weigeren. Daarop schoot Attila haar eigenhandig een pijl door de hals. Zij stierf aan de gevolgen van deze verwonding: + 453(?).

In de loop van de latere middeleeuwen (ongeveer vanaf de 12e eeuw) leerden kloosterlingen in hun gebed zich de gebeurtenissen, zoals ze in de legende werden voorgesteld, zo levendig mogelijk voor ogen te brengen. Alsof ze er zelf bij waren. Sommigen schreven hun gebedsvisionen op. Onder hen is de mystiek begaafde Herman-Josef van Steinfeld, een premonstratenzer (of Norbertijner) monnik († 1241 of 1252; feest: 7 april). Hij vertelt hoe hij in zijn gebed heeft gezien dat vele meisjes zich aansluiten bij de beweging van Ursula. Hij noemt ze bij naam en toenaam, en vertelt over hun uiterlijke en innerlijke schoonheid. Op zijn naamlijst van Ursula's volgelingen komt een Rubetha voor: zij was dan de dochter van koningin Axpara, een volle nicht van Ursula's verloofde. Axpara dwong respect af en was tegelijk uiterst bescheiden. Zij was standvastig van karakter en bij alles wat ze deed legde zij steeds bijzonder veel tact aan de dag. Zo gaf zij leiding aan haar beide dochters **Rubetha** en Lucia, wanneer zij meningsverschil hadden met hun verloofde...

Zo zou dus Rubetha hebben behoord tot de elfduizend maagden van Sint Ursula, die bij Keulen omwille van Christus door de Hunnen zouden zijn omgebracht.